

Arrest

nr. 110 528 van 24 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 24 juni 2013 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en de administratief dossiers.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en verklaart afkomstig te zijn uit Abchazië. U vroeg samen met uw echtgenote G. L. (...) (O.V.xxxxxxx) op 08/12/2010 een eerste keer asiel aan in België. U haalde hierbij twee problemen aan. Ten eerste verklaarde u dat uw vrouw omwille van haar Georgische origine in Abchazië werd gediscrimineerd. Ten tweede beweerde u dat familieleden van de minister van Defensie Mirab Kishmaria uw winkel probeerden toe te eigenen. Omdat jullie zich er tegen verzetten, werd uw collega A. (...) meegenomen. Nadat u hertegen klacht indiende, kreeg u problemen met de autoriteiten. Indien u uw klacht niet zou intrekken, zou men u beschuldigen van de verdwijning

van A. (...). Deze eerste asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal afgewezen op 23/02/2012. De beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd op 04/06/2012. Na afloop hiervan verliet u België niet.

Op 17/10/2012 diende u een tweede asielaanvraag in. U legde hierbij vier convocaties op uw naam (twee van het Parket van het district Ochamchira en twee van de ROVD van het district Ochamchira) en een brief van uw moeder voor ter staving van de asielmotieven die u tijdens uw eerste aanvraag heeft vermeld. Uw echtgenote legde vier soortgelijke convocaties en een brief van haar moeder voor. Hiermee wou u aantonen dat u nog steeds gezocht wordt. Uw tweede asielaanvraag werd op 23/10/2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken afgewezen door middel van een beslissing tot weigering tot in overwegingname. U verliet hierna België niet.

Op 11/03/2013 diende u een derde asielaanvraag in. U ging dieper in op de voorgeschiedenis van uw problemen met Mirab Kishamaria. U beweerde dat hij vroeger bij de politie had gewerkt en dat hij u en uw vrienden vaak gearresteerd had wanneer er een misdrijf was gepleegd. U verklaarde dat hij op zijn werk resultaten diende te behalen en daarom onschuldigen oppakte.

In 1984 werd u opgepakt nadat u door een zekere Ab. J. (...), die eveneens voor de politie werkte, valselijk werd beschuldigd van diefstal. Dit gebeurde omdat ook hij zijn diensten wou bewijzen aan zijn werkgever. U heeft hiervoor tot 1988 in de gevangenis gezeten. Nadat u vrijkwam bleef Ab. (...) u lastigvallen. Hij wou meer bepaald dat u hem hielp om misdadigers op te sporen. U heeft Ab. (...) hierna vermoord. U werd opgepakt en uw zaak werd behandeld door Kishmaria. U werd voor deze feiten eerst veroordeeld tot de doodstraf en later werd deze straf omgezet in 20 jaar opsluiting. U, een inwoner van Abchazië, werd daarbij naar Georgië overgebracht om daar uw straf uit te zitten. U verklaarde dat er in de periodes hiervoor en hierna oorlog was geweest tussen Georgië en Abchazië en dat u door deze overplaatsing een bijzonder gevaar liep. U verklaarde dat men u op deze wijze uit de weg wou ruimen. In 2005 kon u echter vervroegd vrijkomen nadat u de directeur van de gevangenis had omgekocht. U keerde hierna terug naar Abchazië. Na uw terugkomst vreesde Kishmaria dat u zich op hem wou wreken. Vandaar dat hij wou verhinderen dat u zich kon verrijken door uw winkel af te nemen.

U legde wat deze feiten betreft een foto van uw arrestatie en een attest van uw vrijlating voor.

U legde verder nog documenten voor om aan te tonen dat u heden nog steeds wordt vervolgd in Abchazië. U bracht wat dit betreft één convocatie op uw naam van Parket van het district Ochamchira aan. U legde in daarnaast twee kennisgevingen van ROVD van het district Ochamchira voor. Deze documenten stellen dat u wordt verdacht van moord op uw zakenpartner K. A. (...) . Uw vrouw legde dezelfde drie documenten voor op haar naam. Ook zij wordt verdacht van de moord. Hiermee wil u aantonen dat de bedreigingen die u in uw eerste aanvraag meldde ook effectief worden uitgevoerd.

U beweerde tot slot dat uw moeder en schoonmoeder nog steeds worden bezocht door onbekenden die op zoek zijn naar u.

B. Motivering

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op wezenlijke wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Bijgevolg resten er u géén beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot deze asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het Commissariaat-generaal kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen.

Aangezien u in het kader van onderhavige tweede en derde asielaanvraag volhardt in het vluchtrelaas en de asielmotieven die eerder als niet bewezen werden beschouwd, mag er van u worden verwacht dat u nieuwe elementen aanbrengt die op duidelijke wijze aantonen dat de uitkomst van uw vorige asielaanvraag incorrect is en u alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

In casu kom ik tot de slotsom dat u géén dergelijke elementen naar voren brengt.

Eerzijds brengt u aanvullende verklaringen aan over de feiten van vóór 2009, zijnde dat u reeds toen problemen had gekend met Kishmaria. Hierover dient te worden opgemerkt dat u hiervan reeds melding maakte tijdens uw eerste asielaanvraag (CGVS vragenlijst 22/02/2011 en CGVS 18/11/2011 p.17). U legde destijds tevens het attest van uw vrijlating voor. Aldus zijn deze feiten geen nieuwe elementen en werd met hen reeds rekening gehouden bij de beoordeling van uw eerste asielaanvraag. Er werd daarbij gesteld dat uw opsluiting op zich niet in vraag wordt gesteld (beslissing CGVS 23/02/2012). Bij de bevraging en beoordeling werd daarbij de focus gelegd op uw problemen omtrent uw winkel. U beweert immers ook heden dat de voorafgaande problemen met Kishmaria geen element is dat u ertoe besloten heeft om naar het buitenland te vluchten. U verklaart dat u Abchazië nooit zou

hebben verlaten indien de problemen met uw winkel niet zouden hebben plaatsgevonden (CGVS p.11-12). Aangaande de foto van uw arrestatie die u heden voorlegt dient te worden herhaald dat deze arrestatie en opsluiting op zich niet betwist worden.

Anderzijds verwijst u naar nieuwe gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit de moeilijkheden die u in het kader van uw eerste asielaanvraag hebt toegelicht en die u met documenten tracht te ondersteunen. Gezien uw verklaringen in uw eerste aanvraag reeds ongeloofwaardig zijn bevonden en u evenmin de vastgestelde ongeloofwaardigheden an sich weerlegt, dient bij de geloofwaardigheid van deze nieuwe gebeurtenissen reeds voorbehoud gemaakt te worden. Er kan dan ook verwacht worden dat u op overtuigende wijze de geloofwaardigheid ervan kan aantonen.

Er dient echter vastgesteld dat u hier niet in slaagt. Immers, wat de documenten betreft, dient het volgende opgemerkt:

U legde twee attesten voor van de ROVD van de regio Ochamchira (dd.19/11/2012 en 24/12/2012) waarin vermeld staat dat u en uw vrouw verdacht worden van de moord op uw zakenpartner K. A. (...). Ook uw vrouw legde deze documenten bij haar derde asielaanvraag voor. Deze vier documenten zijn inhoudelijk identiek hetzelfde, alleen de opsteldatum verschilt. Wat deze documenten betreft werden volgende vaststellingen gedaan. Ten eerste blijkt dat de beschrijving van de feiten van de verdwijning van uw zakenpartner niet overeen komt met uw eerdere verklaringen, en dit qua datering. Zo vermelden de documenten dat uw zakenpartner sinds 17/09/2009 is verdwenen. Zijn uitgebrande wagen zou volgens de documenten op 20/09/2009 zijn teruggevonden. U zelf plaatste deze feiten echter veel later in de tijd. Zo beweerde u tijdens uw eerste asielprocedure dat K. (...) in januari of februari 2010 was verdwenen en dat zijn wagen enige later werd teruggevonden (CGVS 18/11/2011 p.15; CGVS vragenlijst 22/02/2011). U werd op deze tegenstrijdigheid gewezen en beweerde dat de feiten in de attesten van de ROVD verkeerd werden weergegeven. U verklaarde niet te weten waarom dit zo was. U bleef er bij dat K. (...) in januari of februari 2010 was verdwenen (CGVS p.5). Daarnaast is het bevreemdend dat u wordt opgeroepen zonder precisering van tijdstip. Op basis van deze vaststellingen kan ernstig getwijfeld worden aan de authenticiteit van de documenten.

Daarenboven blijkt dat zowel u als uw vrouw een gebrekkige kennis hebben van deze documenten. Zo verklaarde u dat u door middel van deze twee attesten van de ROVD tevens werd opgeroepen. U beweerde dat op de documenten vermeld staat dat u op 19/11/2012 en op 24/12/2012 om 10.00u werd opgeroepen bij de ROVD (CGVS p.5-6). Dit blijkt nochtans niet uit de documenten zelf. De documenten vermelden immers enkel dat u zich dient aan te bieden bij de ROVD; wanneer dit dient te gebeuren staat er niet op vermeld. De data 19/11/2012 en 24/12/2012 zijn daarbij louter de opsteldatum van de documenten. Kortom, uw verklaringen komen niet overeen met de inhoud van het document. U werd hierop gewezen en beweerde dat u de opsteldatum voor de oproepingsdatum aanzag (CGVS p.6-7). Hoewel tot dergelijke verwarring weinig aanleiding lijkt te zijn, wordt erop gewezen dat u eveneens beweerde dat u om 10.00u werd opgeroepen. U werd ook hierop gewezen en beweerde dat u dacht dat u over de convocatie van het Parket werd bevraagd. Nochtans blijkt uw gehoor (wat betreft de vragen die u gesteld werden en uw antwoorden hierop) duidelijk dat op dat ogenblik sprake was van de attesten van de ROVD.

Verder werd vastgesteld dat uw echtgenote herhaaldelijk beweerde dat jullie slechts over één document van de ROVD beschikken. Zij beweerde dat jullie voor het laatst op 19/11/2012 werden opgeroepen (CGVS G. (...) p.3-4). Zoals hierboven vermeld bestaat er tevens een soortgelijk document van de ROVD dat gedateerd is op 24/12/2012. Ter herinnering, beide documenten stellen zowel u als uw vrouw in verdenking voor de moord op uw zakenpartner. Uw vrouw werd aldus op het bestaan van dit tweede document gewezen. Zij beweerde hierop zich niet te herinneren dat er een dergelijk document was. Zij verklaarde dat zij soms dingen vergeet (CGVS G. (...) p.4). Ook u gaf eerder aan dat uw vrouw geheugenproblemen kent (CGVS p.14). Deze bewering op zich volstaat echter niet. Zo wordt geconstateerd dat uw vrouw in staat bleek te zijn haar relaas uiteen te zetten en dat zij daarbij zelfs zeer gedetailleerde informatie kon geven. Dit gold onder meer voor haar verklaringen over de inhoud van attest van de ROVD van 19/11/2012 (CGVS G. (...) p.3).

Gezien deze attesten voor u nochtans van cruciaal belang zijn voor de inschatting van de actualiteit van wat u te vreezen zou hebben, wijst deze gebrekkige kennis niet meteen op een begaanheid met de concrete ontwikkeling van uw verklaarde problemen. Een dergelijke houding versterkt het vermoeden dat de door u aangehaalde problemen niet geloofwaardig zijn en dat u deze met aangemaakte stukken tracht te staven.

Verder volstaan de andere documenten op zich evenmin om de geloofwaardigheid van de aangehaalde feiten te wettigen.

Ter staving van uw tweede en derde asielaanvraag legde u verscheidene documenten voor. In de eerste plaats betreffen zij convocaties. Zo legde u in totaal drie convocaties van het Parket van het district Ochamchira (dd.16/04/2012, 18/06/2012 en 19/11/2012) en twee convocaties van de ROVD van

het district Ochamchira (dd.16/04/2012 en 18/06/2012) voor. Uw vrouw legde vijf soortgelijke convocaties op haar naam voor. Wat deze convocaties betreft dient te worden opgemerkt dat geen van allen de reden van oproep vermelden. Aldus leggen deze convocaties inhoudelijk geen verband met de asielmotieven die u eerder vermeldde en die reeds ongeloofwaardig bevonden werden. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste asielaanvraag reeds een soortgelijke convocatie van het Parket van Ochamchira en een soortgelijke convocatie van de ROVD van Ochamchira had aangebracht. Bij uw eerste asielaanvraag werd daarbij reeds geoordeeld dat deze documenten ontoereikend zijn om een ander licht te werpen op de beoordeling van de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

De handgeschreven brief van uw moeder en handgeschreven brief van uw schoonmoeder zijn verder persoonlijke verklaringen waarvan de herkomst en objectiviteit niet kan worden gegarandeerd. Aldus kunnen zij evenmin worden gezien als doorslaggevend bewijs van uw problemen.

Tot slot, wat betreft uw verklaring dat uw moeder en schoonmoeder in Abchazië nog steeds worden lastiggevallen omwille van u, wordt vastgesteld dat u geen bewijs van deze verklaringen voorlegde én dat uw verklaringen omtrent deze problemen strijdig zijn met de verklaringen van uw vrouw. Dit laatste slaat op de problemen die uw schoonmoeder zou hebben gekend. Zo beweerde u van de omstandigheden van deze problemen (door wie zij werd lastig gevallen, op welke wijze en wanneer) niet op de hoogte te zijn. U verklaarde dat uw schoonmoeder niets aan u vertelde maar er enkel over sprak met uw vrouw. Uw vrouw op haar beurt zou het aan u niet hebben doorverteld om u geen bijkomende zorgen te geven (CGVS p.7-8). Deze gang van zaken is echter volledig in strijd met de verklaringen van uw vrouw. Zij beweerde immers dat u op de hoogte bent van de problemen van haar moeder. Zij verklaarde dat haar moeder u zelf heeft verteld over de ernstige problemen die zij kende. Deze problemen hielden in dat uw moeder bedreigd werd door T. (...) en G. K. (...) (zijnde dezelfde personen die probeerden uw winkel af te pakken), dat er burens bij haar kwamen vragen naar jullie contactgegevens en dat zij van water en elektriciteit werd afgesloten (CGVS G. (...) p.5). Uw vrouw werd aldus geconfronteerd met uw verklaringen. Zij herhaalde hierop enerzijds dat u wel van deze problemen op de hoogte bent, anderzijds beweerde ze dat ze niet veel over deze problemen sprak om u geen zorgen te geven. Deze uitleg is op zich tegenstrijdig.

Aldus kan op basis van dit alles gesteld worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar asielaanvraag betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een enig middel op de schending van artikel 1, A (2) van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Tevens menen zij dat er een manifeste appreciatiefout werd gemaakt.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen

derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.1. Verzoekende partijen herhalen dat hun asielaanvraag is gebaseerd op het feit dat zij vrezen in Abchazië het slachtoffer te zullen worden van arrestaties en represailles vanwege de autoriteiten en dit ten gevolge van een klacht die eerste verzoekende partij had neergelegd over de verdwijning van haar collega A.. Verzoekende partijen geven hierbij een summier samenvatting van het door hen voorgehouden asielrelaas. Tevens halen verzoekende partijen opnieuw aan dat zij in Abchazië het slachtoffer zijn van verregaande discriminatie omwille van de Georgische origine van tweede verzoekende partij. Verzoekende partijen menen dat verwerende partij hun persoonlijke problemen heeft onderschat en geen, ten minste te weinig, rekening heeft gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse. Verzoekende partijen benadrukken dat de omstandigheden waarin zij in Abchazië verkeerden wel degelijk van die aard waren dat zij genoodzaakt waren om de drastische beslissing te nemen hun land te verlaten. Een en ander blijkt duidelijk uit hun verklaringen, aldus verzoekende partijen. Verzoekende partijen laten weten het niet eens te zijn met het standpunt van verwerende partij waar deze stelt dat aan hun relaas geen geloof kan worden gehecht omwille van de tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekende partijen. De door verwerende partij geciteerde tegenstrijdigheden kunnen onmogelijk worden aanzien als dermate belangrijke onderdelen in de verklaringen van verzoekende partijen en zijn niet van aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van hun asielrelaas. Verzoekende partijen stippen hierbij aan dat zij tijdens hun gehoren op het Commissariaat-generaal voldoende informatie hebben kunnen geven, waaruit blijkt dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Ten onrechte heeft de commissaris-generaal evenmin rekening gehouden met de traumatische ervaringen die zij hebben meegemaakt. Verzoekende partijen lichten toe dat het algemeen geweten is dat een traumatische ervaring bij een mens kan leiden tot psychische stoornissen, waaronder verdringing, vervlakking, verandering van de bewustzijnsstoestand en zelfs tot een vertekende beleving van de werkelijkheid.

Verder opperen verzoekende partijen in hun verzoekschrift dat de nieuwe elementen die zij aanbrachten naar aanleiding van hun huidige asielaanvraag wel degelijk van aard zijn een nieuw licht te werpen op hun dossier. De door hen voorgelegde convocaties op hun naam uitgaande van het Parket van het district Ochamchira en de kennisgevingen van de ROVD van Ochamchira waren immers overtuigend en lieten geen twijfel bestaan. Verzoekende partijen zijn ervan overtuigd dat de lokale autoriteiten bekwaam zijn om eender welk voorwendsel aan te wenden om hun acties tegen verzoekende partijen te rechtvaardigen en vrezen dat zij ten gevolge van een geënceneerde beschuldiging tot een gevangenisstraf zullen worden veroordeeld. Door verwerende partij werd er onvoldoende onderzoek verricht betreffende de nieuwe documenten die door verzoekende partijen werden aangebracht. Noch uit de administratieve dossiers van verzoekende partijen, noch uit de bestreden beslissingen blijkt dat verwerende partij alle haar ter beschikking zijnde middelen heeft aangewend om na te gaan of de nieuwe elementen die door verzoekende partijen werden aangebracht correcte informatie bevatten aangaande hun asielrelaas. Ten slotte verwijzen verzoekende partijen nog naar hun eerdere verklaring dat tweede verzoekende partij kampt met geheugenproblemen, stellende dat verwerende partij hiermee onvoldoende rekening heeft gehouden.

2.2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen onderhavige asielaanvraag opnieuw steunen op het door hen voorgehouden asielrelaas voorgehouden bij hun eerdere asielaanvragen. De eerste asielaanvraag van verzoekende partijen van 8 december 2010 werd door verwerende partij bij beslissingen van 23 februari 2012 ongeloofwaardig bevonden waardoor aan verzoekende partijen de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. Deze beslissingen werden bevestigd bij arrest nr. 82 374 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 4 juni 2012, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State. Het gezag van gewijsde van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omvat de vaststelling dat het initieel voorgehouden asielrelaas van verzoekende partijen ongeloofwaardig is. De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van dit arrest.

Verzoekende partijen kunnen de mogelijkheid om een volgende asielaanvraag in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake hun eerdere asielaanvraag (RvS 15 september 2004, nr. 134.977). Bovendien wijst de Raad erop dat bij de

beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere asielaanvragen. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een meervoudige asielaanvraag, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere asielaanvragen bekend waren.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. In het kader van het onderhavige beroep kan enkel worden geoordeeld of de nieuwe gegevens van aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partijen voorgehouden bij hun eerdere asielaanvraag te herstellen.

Aangaande de opmerking van verzoekende partijen dat verwerende partij onvoldoende onderzoek heeft verricht betreffende de nieuwe elementen die door verzoekende partijen werden aangebracht en niet is nagegaan of deze nieuwe elementen correcte informatie bevatten aangaande het asielrelaas van verzoekende partijen, wijst de Raad verzoekende partijen erop dat noch de commissaris-generaal, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is evenmin de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De gegevens die door verzoekende partijen in het kader van hun huidige asielaanvraag werden naar voren gebracht werden in de bestreden beslissingen uitvoerig besproken. De aanvullende verklaringen van eerste verzoekende partij over de feiten van voor 2009 – namelijk dat zij reeds toen problemen had gekend met Kishmaria – betroffen feiten die reeds werden vermeld tijdens de eerste asielaanvraag. Tevens werd tijdens de eerste asielaanvraag het attest van de vrijlating van eerste verzoekende partij reeds door verzoekende partijen voorgelegd. Deze gegevens kunnen derhalve niet als nieuwe gegevens worden aanvaard. Betreffende de attesten van de ROVD van de regio Ochamchira d.d. 19 november 2012 en 24 december 2012 stelt verwerende partij vast dat de beschrijving van de feiten van de verdwijning van de zakenpartner van eerste verzoekende partij niet overeenkomen met de verklaringen van eerste verzoekende partij daaromtrent en dat in de oproeping het tijdstip niet gepreciseerd is. Daarenboven hebben verzoekende partijen een gebrekkige kennis van deze documenten en werd vastgesteld dat tweede verzoekende partij niet op de hoogte was van het bestaan van een tweede attest van de ROVD van de regio Ochamchira. In verband met de verschillende convocaties die door verzoekende partijen werden neergelegd, merkt verwerende partij op dat geen van deze convocaties de reden van oproep vermelden waardoor de convocaties inhoudelijk geen verband leggen met de door verzoekende partijen voorgehouden asielmotieven. Bovendien werden tijdens de eerste asielaanvraag reeds een soortgelijke convocatie van het Parket van Ochamchira en een soortgelijke convocatie van de ROVD van Ochamchira aangebracht waarbij, bij de eerste asielaanvraag, reeds geoordeeld werd dat deze documenten ontoereikend zijn om een ander licht te werpen op de beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekende partijen. Betreffende de handgeschreven brief van de moeders van verzoekende partijen werd geoordeeld dat dit persoonlijke verklaringen zijn waarvan de herkomst en objectiviteit niet kan worden gegarandeerd waardoor zij derhalve niet kunnen worden beschouwd als doorslaggevend bewijs van de problemen van verzoekende partijen. Omtrent de verklaring van eerste verzoekende partij dat de moeders van verzoekende partijen nog steeds worden lastiggevallen omwille van de problemen van verzoekende partijen, stelt verwerende partij vast dat er desbetreffend geen bewijs werd voorgelegd en dat de verklaringen van eerste verzoekende partij omtrent de problemen van haar schoonmoeder strijdig zijn met de verklaringen van tweede verzoekende partij. Betreffende deze uitgebreide motivering aangaande de elementen die door verzoekende partijen werden aangebracht in het kader van hun huidige asielaanvraag beperken verzoekende partijen hun betoog tot het tegenspreken van verwerende partij door te stellen dat de door hen voorgelegde convocaties wel degelijk overtuigend zijn, tot het aanhalen van hun vrees voor vervolging en tot het herhalen van de eerdere verklaring dat tweede verzoekende partij geheugenproblemen heeft. De Raad wijst verzoekende partijen erop dat het louter tegenspreken dan wel het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen evenwel niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissingen te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt immers aan verzoekende partijen toe om de motieven van de bestreden beslissingen met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, alwaar zij in gebreke blijven. Nopens het argument dat verwerende partij geen rekening zou hebben gehouden met de geheugenproblemen van tweede verzoekende partij, wijst de Raad erop dat verwerende partij in haar beslissingen wel degelijk motiveert waarom de geheugenproblemen van tweede verzoekende partij die

verzoekende partijen aanhalen, niet als verschoningsgrond kunnen worden aanvaard: “Zij beweerde hierop zich niet te herinneren dat er een dergelijk document was. Zij verklaarde dat zij soms dingen vergeet (CGVS G. (...) p.4). Ook u gaf eerder aan dat uw vrouw geheugenproblemen kent (CGVS p.14). Deze bewering op zich volstaat echter niet. Zo wordt geconstateerd dat uw vrouw in staat bleek te zijn haar relaas uiteen te zetten en dat zij daarbij zelfs zeer gedetailleerde informatie kon geven. Dit gold onder meer voor haar verklaringen over de inhoud van attest van de ROVD van 19/11/2012 (CGVS G. (...) p.3).”

2.2.3. Daar waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift opwerpen dat bij twijfel aan verzoekende partijen het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissingen duidelijk blijkt dat de nieuwe gegevens aangebracht door verzoekende partijen geenszins van aard zijn om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partijen voorgehouden bij hun eerdere asielaanvraag te herstellen. Daar het asielaas van verzoekende partijen een ongeloofwaardig karakter kent, is enige twijfel niet aan de orde.

2.2.4. Uit hetgeen voorafgaat, kan worden vastgesteld dat de nieuwe gegevens die verzoekende partijen hebben aangebracht naar aanleiding van hun derde asielaanvraag, niet van aard zijn om de geloofwaardigheid van hun asielaas te herstellen, doch dat de in het kader van onderhavige asielaanvraag vastgestelde flagrante tegenstrijdigheden en onjuistheden het volstrekt ongeloofwaardig bevinden van de voorgehouden asielmotieven enkel versterken. Derhalve kunnen verzoekende partijen noch de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet worden toegekend. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er heden in hun land van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert. In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.5. Verzoekende partijen leggen ter terechtzitting twee documenten neer waaruit blijkt dat het ministerie van Binnenlandse Zaken van de Republiek Abchazië op 15 juni 2013 met toepassing van artikel 20 van het burgerlijke wetboek van de Republiek Abchazië hen de Abchazische nationaliteit heeft ontnomen. Verzoekende partijen stellen dat dit het bewijs is van het zoveelste pestgedrag van hun autoriteiten jegens hen. De Raad oordeelt evenwel dat aan documenten die ter ondersteuning van een asielaas worden bijgebracht slechts bewijswaarde kan worden toegekend in de mate dat zij gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat *in casu* niet aan de orde is. Het volstrekt ongeloofwaardig bevinden van het door verzoekende partijen voorgehouden asielaas, in het bijzonder het geïmagineerd en vervolgd worden door hun Abchazische autoriteiten, verhindert aan deze documenten enige bewijswaarde toe te kennen. Bovendien merkt de Raad op dat het in voormelde documenten aangehaalde artikel 20 van het burgerlijke wetboek van de Republiek Abchazië niet handelt over de annulatie of intrekking van de Abchazische nationaliteit, doch over de woonplaats van de burger. De neergelegde documenten doen dan ook geen afbreuk aan het in de bestreden beslissingen gestelde.

2.2.6. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Uit de bestreden beslissingen en de administratieve dossiers blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van de administratieve dossiers, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en dat verzoekende partijen tijdens hun gehoren op het Commissariaat-generaal d.d. 9 april 2013 de kans kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen en dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvragen van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.7. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt,

in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat het asielrelaas van verzoekende partijen niet als geloofwaardig kan worden beschouwd, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.2.8. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van verwerende partij door de Raad geen manifeste beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.2.9. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrenge die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT